

In hoc signo Vincent

“Kui ma maalin puu väändunud juuri, mis on lootusetult ja kasutult maa alla surutud, tahan sellega väljendada võitlust elu pärast,” kirjutas Vincent van Gogh oma vennale Théole. Maastik, see on hollandi maalikunstniku sentimentaalse maailma spontaanne väljendus ja näituse Vincent van Gough – Entre ciel et terre, mis jääb Baseli Kunstimuseumis avatuks veel vaid ülehommene, teema. 70 maalist koosnev ekspositsioon, mis on erinevatest muuseumidest üle maailma kokku kogutud, pühendub esmakordselt vaid maastikele, mis ilmekalt loodusekäsitluste kaudu kunstniku arengut illustreerivad.

Liigume ookrikarva tasandikelt nagu näiteks „Sügisene tänav“ kunstniku loomeperioodi Pariisis, kui lõuendil domineerivad eelkõige valgus ja värvid. Lühikese aja jooksul ületab Van Gogh Monet ja Signaci, usaldades täielikult, rohkem kui keegi teine tema eelkäijatest, värvi vahetut väljendusrikkust. Nõnda sündis “Seine’i sild”, kus domineerivad roosa, helesinine ja roheline, samuti “Seine’i kallas Clichy’s” ja “Asnières’i sillad”, kus idüllilisel maastikul tõuseb esile vabriku korsten. Veelgi kontrastsema värvilahendusega lööb maal nimega “Vabrikud” oma punaste katuste ja kollaste viljapõldudega. Pärast paariaastast perioodi Pariisi pöördub

Van Gogh Arlesi. Kui “Õites puud” demonstreerib maalikunstniku huvi jaapani kunsti vastu, siis “Valged hütid Saintes-Mariesis”, imeline “Suveõhtu” ja “Provance’i heinasaad” annavad edasi kunstniku sümbioosi loodusega. Saint-Rémy perioodil maalitud lõuendid aga rõhutavad mehe üksildust. “Küpressid”, mis justkui püüdlevald kõrgusesse, peegeldavad Van Goghi vabanemistunnet kunstis, kuid mitte reaalses elus.

Baselis saab nautida veel teistki olulist näitust, mida kureerib Beyeleri fond ja mis jääb avatuks 11. oktoobrini. Tegemist on erakordsele kunstnikule Alberto Giacomettile (1901–1966) pühendatud väljapanekuga.

Kindlasti tasub lubada endale üks nädalalõpp Baselis selleks, et külastada linna kunstimuseumi ja praegu veel üleval olevat Van Goghi 70 tööst koosnevat näitust. Lõõgastumiseks aga – kuninglik hotell.

1. «Taluküla Provance'is» maalitud 1888 aastal Arles'is. 2. «Lillepeenrad» 1883. Aja. Mõlemad šedöövrid pärinevad Washingtoni National Gallery of Art kogust. 3. See autoportree pärineb Baseli Kunstimuseumi varasalvest ja on maalitud 1887. aastal.

Uni jõe kaldal

Linna südames asuv jõevaatega Les Trois Rois on kahtlemata Baseli kõige vanem ja peenem hotell. Hoones peituvad ajastule vastava interjöoriga salongid on justkui loodud välismaalt saabuvate külaliste kohtumiskohadeks, kus äri- ja kunstiteemadel diskuteerida. Rikas linn, kus asuvad ka niisugused firmad nagu Novartis

ja Roche, võtab teid kindlasti väärikalt vastu.

Grand Hotel on hiljuti renoveeritud, tubadest (kahese toa hind algab 4900 kroonist) võib leida seedripuust mööblit. Ka kahe Michelin'i tärniga restoran Cheval Blanc oma suvisel ajal avatud joeterrassiga ei saa kedagi külmaks jätta.

Alternatiivina hotelli restoranile sobib õhtusöögipaigaks Café Spitz, Rheingasse 2, mis hõrgutab suurepärase kalaroogade ning kohalike saadustega. Charon, Schützengraben 42, pakub lihtsamaid toite, ent sisekujundus võlub Art Nouveau stiiliga. **C**

www.lestroisrois.com